

SZENTJÁNOSI CSABA

Vívódásaink között

Jóna Dávid verstestvéremnek

Amiben az emberi
több, mint az isteni,
olyan, mint a dominó,
minden tétel, értelmezés
eldől, és jeltelenül
jelent a wittgensteini szó.

Ahol a kérdések olyanok,
mint rázkódó buszon
a kapaszkodók,
ott csak Isten kegyelmére
szorulnak egyaránt
a rosszak és a jók.

Fordított bűvésztükk,
hogy a láthatatlant
láthatóvá tesszük,
de sajnos, így csak
kétkelésünk
hamis válaszát teremtjük.

Mi hát az igazság akkor,
mikor céda, förtelmes lesz
a transzcendenst nélkülöző világ?
Barátom, ezt én sem tudom...
de ne esküdjünk, mert meggörbülünk,
mint az einsteini optikák.

Ok-okozat, következtetés,
Newtonon túlnyújtózkodó
fizika,
a szeretet: nem áru,
a hit: nem bélyeg,
és Isten legfőképp nem romantika.

Sokkal tudományosabb,
a plank-hossznál kisebb,
és mindennél nagyobb,
az a fény, ami az elméletek
részcsekszekegyorsítóján is
Jézusból átragyog.

A fáradtaknak

Édesanyám azt mondja:
pihenjek többet,
én még feküdnék,
de árnyékom már fölkel,

szemhéjam alatt egész nap
az éjszakát hordom,
míg karod folyóját látom
magam előtt lebegni folyton,

Édesapám, ha még itt lenne,
mondaná: „fiam, pihenj többet!”
de ő sem aludt soha...
átvitte a túlvilágra a csöndet.